

¹⁴Közel van az ÚR nagy napja, közel van, nagyon hamar eljön. Keserves hang hallatszik az ÚR napján, kiáltozik akkor még a hős is! ¹⁵Harag napja lesz az a nap, nyomorúság és inség napja, pusztítás és pusztulás napja, sötétség és ború napja, felhő és homály napja, ¹⁶kürtszó és riadó napja a megerősített városok és a büszke bátyák ellen! ¹⁷Rémületbe ejtem az embereket, botorkálnak, mint a vakok, mert vétkeztek az ÚR ellen. Kiömlik a vérük, mintha por lenne, és a belük, mint a szemét. ¹⁸Sem ezüstjük, sem aranyuk nem mentheti meg őket az ÚR haragjának napján, amikor felindulásának tüzeiben elpusztítja az egész földet. Bizony, egyszer csak véget vet a föld összes lakójának!

Kedves Testvéreim!

Ma ítélet vasárnapja van. Az egyházi esztendő utolsó három hete az utolsó időkre figyelmeztet. Ítélet, reménység és örök élet vasárnapja arról beszél, amiről nem nagyon szeretünk hallani. Olyanok vagyunk, mint a gyerek, akitől megkérdezik, hogy mi volt az iskolában, és mikor kiderül, hogy pl. verekedett, és mi számonkérjük, akkor próbál eltűnni a szemünk elől, próbálja nem meghallani a számonkérést. Igen, az egyházi esztendő utolsó vasárnapjai szembesítenek bennünket bűneinkkel.

És nem feltétlen ez a keresztyénség legnépszerűbb terméke. Egy kollégám fogalmazta meg, hogy manapság a mikuláscsomagokból kimarad a virgács. Nem szeretjük, ha szembesítenek bennünket a bűneinkkel. Vagy egyszerűen csak relativizáljuk a bűnt. Én bűnös? Ugyan már, nézd meg őt, hát mi az én bűnöm ahhoz képest?!

Azt gondoljuk elbújhatunk, homokba dughatjuk a fejünket. De az egyházi esztendő utolsó vasárnapjának igéi figyelmeztetnek bennünket, hogy ez nem lehetséges. Van bűn, és lesz ítélet. És az az ítélet nem lesz szép időszak. Erről szól mai igehirdetési alapigénk, amely szörnyű képekkel írja le azt a napot. De azt is mondja „közel van”. Az első századokban felfokozottan várták a keresztyének az ítéletet. Aztán egyre inkább belefáradtak a várakozásba, és azt mondták, nem is lesz ítélet.

Ítélet vasárnapja figyelmeztetés, egy felkiáltójel: lesz, el fog jönni, lehet, hogy nem úgy, ahogyan gondoljuk, de eljön. Beszél erről Zofóniás próféta, de a többi próféta is, de nem hallgat róla Jézus sem, sőt a tanítványoknál is, az újszövetségi levelekben is újra és újra előkerül ez a téma. Úgy 15 évvel ezelőtt gondoltam egyet és dec.30-án, reggeli szép hóesésbe elindultam Pápára, hogy meglepem a szüleimet, koccintunk egyet elbúcsúztatva az óévet, és még aznap vissza is jövök, hiszen másnap délelőtt prédikáltam. Igen ám, de Tatabányánál már hóvihár volt, amely a vonatnak is megálljt parancsolt, így a 2 órás útból 7 órás lett. Mire leértem, tényleg csak koccintani tudtunk, és indultam is vissza. De a visszaút bizonytalan volt. Kimentem az állomásra, ahol rengeteg ember várakozott. Senki nem tudta, hogy fog-e jönni vonat. A hóesés nem állt meg, bizonytalanra vált az utazás. De mivel fel kellett jönnöm, hát vártam. Néhány óra elteltével a tömeg egyre fogyott körülöttem. Sokan feladták és hazamentek, nem utaztak. Nem mondom, hogy nem fordult meg többször a fejemben, hogy én is feladjam a várakozást, te tudtam, hogy itthon számítanak rám. Tudtam, hogy jönnie kell a vonatnak. Végül csak néhány elszánt utas maradt, akik kitartottunk, és egyszer csak megérkezett a szerelvény, bár nem úgy, ahogy vártuk, mert a másik irányból jött, és esze ágában sem volt Budapest felé indulni. Szombathely felé ment, de felszálltunk, mert mint kiderült onnan Veszprémen át vissza tudunk jutni Budapestre, mintegy öt óra alatt.

Nem szeretjük a várakozást, a sorban állást. Hamar türelmetlenné válunk, és néha fel is adjuk. Inkább lemondunk a célunkról, minthogy várjunk rá.

Ne beszéljünk bűnről és nincs ítélet. Mert így sokkal könnyebb, mert így nem kell szembe nézni magunkkal. Jól mutatja ezt a böjti időszakok elcsökevényesedése. Ma már azt mondjuk, hogy a böjt a húsvétot megelőző 40 nap. Az más kérdés, hogy böjtölünk-e valamilyen formában ebben az időszakban. Pedig böjti idő nem csupán ekkor van. A fanatikusan talán azt is tudják, hogy böjti időszak a karácsony előtti időszak is, az advent. De azt talán még kevesebben tudják, hogy ez az időszak eredetileg nem 4 hét volt, hanem ahogy húsvét előtt, úgy itt is 40 nap. Épp ezen a héten nov.15-én kellene kezdődnie a karácsonyi böjtnek. Talán a katolikus hagyományból ismert, hogy péntek böjti nap, de a középkorig igazából a szerda is böjti napnak számított. A böjt az az idő, amikor szembesülünk bűneinkkel, és figyelmeztetjük magunkat, hogy jön az ítélet. Hogy ne fáradjunk el a várakozásban.

Az ítélettel kapcsolatban mai igénk szörnyű képei azért elborzasztanak. Miért várnánk mi ezt az időt?

Ma van az Első Világháború lezárásának 100. évfordulója, hiszen ezen a napon írták alá a compiegne-i erdőben egy vasúti kocsiban a franciák és németek a fegyverszüneti egyezményt. Egy az egész világra kiterjedő háború lezárása kezdődött meg. Gondolom akkor, ott senki nem azt várta, hogy mikor kezdődik már végre a 2. világégés, mint, ahogy most is reménykedünk, hogy a sok-sok háborús gócpont nem vezet

egy totális háborúhoz. Senki nem kívánja ezt az időt. Miért várnánk, hát a Jézus által is, és mai igénk szerint Zofóniás által is leírt borzalmakat. ¹⁵*Harag napja lesz az a nap, nyomorúság és inség napja, pusztítás és pusztulás napja, sötétség és ború napja, felhő és homály napja,* ¹⁶*kürtszó és riadó napja a megerősített városok és a büszke bástyák ellen!* ¹⁷*Rémületbe ejtem az embereket, botorkálnak, mint a vakok, mert vétkeztek az ÚR ellen. Kiömlik a vérük, mintha por lenne, és a belük, mint a szemét.*

Miért várnánk ezt? És egyháztalan miért tenne ilyet Isten? Hiszen ő szereti az embert! Nem?

Igen, de Isten igazsága nem engedheti meg a bűnt. És itt fonódik össze a két szál, bűn és ítélet. Isten megítéli a bűnt és elítéli a bűnös ember, mert igazságos. Én sem fogom szó nélkül hagyni azt, ha a fiam verekszik az iskolában. Fáj, hogy látom őt a büntetéstől szenvedni, de ha nem büntetem, akkor egy olyan embert nevelek, akinek úgy érezheti, hogy tetteinek nincs következménye, bármit megtehet. Márpedig ez csak a következő háborúhoz vezet, ez csak a még mélyebb állapothoz, a teljes elveszettséghez juttat közelebb.

Az ítéletet sokszor úgy képzeljük, mint egy mérleget. Ahogyan a kezdő énekünknel is ott láthattuk a mérleget, sőt énekeltük is: mérlegeden örök Urunk, mind könnyűnek találtatunk. Gyerekkoromban a sütemények készítésénél a mi feladatunk volt, hogy kimérjük a hozzávalókat nagymama öreg kétkarú mérlegén. Raktuk a súlyokat és próbáltuk a két kis nyelvet egyenesbe hozni. De valahogy soha nem sikerült, mindig mozgott a mérleg. Ekkor mama közbelépett és mutatóujját rátette a mérlek két nyelvére, kiegyenlítve azt. Ő pontosan tudta, hogy mennyi liszt kell a mérleg, az csak nekünk volt jó elfoglaltság. De ez a mérleg nyelvére tett mutatóujj, azóta is az ítélő Istent juttatja eszembe, aki megmér ugyan, de ő az, aki igazságot szolgáltat. Méghozzá úgy, hogy tudja mire van szükségünk. Isten igazságos, megítéli a bűnt és kiszabja az érte járó büntetést. De! És ez egy nagyon fontos „de”! De a büntetést átvállalja, ha engedjük neki, hogy átvegye. Jézus Krisztus azért jött, hogy őt érje a miránk kiszabott büntetés. Azok a szörnyű képek, amelyek megjelennek a Zofóniásnál, a keresztes eseményében kerülnek elő a valóságban. Az ítélet napja Jézus keresztre feszítésének napja. Az oltár előtti igében olvastuk Jézus szavait az utolsó ítéletről: *Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóoszlopai megrendülnek.* Olvassuk ehhez hozzá azt, amit Máté néhány fejezettel később ír: ⁴⁵*Tizenkét órától kezdve három óráig sötétség támadt az egész földön. ...* ⁵⁰*Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.* ⁵¹*És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak.*

Az ítélet napja, nekünk, akik szembe merünk nézni a bűneinkkel, nekünk akik bűneinket megbánva hittel tudunk a keresztre nézni, nekünk, akik Jézus Krisztusban mint megváltóban hiszünk, bízunk, az ítélet napja nem véres leszámolás, nem egy újabb háború hanem reményteljes jövő, hogy eljutunk hozzá, aki a mi életünk célja.

Zofóniás próféta szörnyű képei fel kellene, hogy ébresszenek bennünket. Ez nem lehet, ezt mi nem akarjuk, ez nem lehet a mi osztályrészünk. És ha már ez megfogalmazódik, akkor elérték ezek a szavak azt, amiért leírtattak. Zofóniás – az ő neve azt jelenti: Isten elrejt, megvéd. Igen, Isten megvédi az övét, mindettől, és ahogy a szörnyű képek után a próféta is leírja: ¹¹*Azon a napon nem kell szégyenkezned tetteid miatt, melyekkel vétkeztél ellenem.* ¹⁶*Azon a napon így biztatják Jeruzsálemet: Ne félj, Sion, ne csüggedj el!* ¹⁷*Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.*

Adja Isten, hogy így legyen.